

— Не, туй ще бжде най-добръ! Лицето ѝ просия. Усмивка се появи вече по устнитѣ ѝ и тя усили своя ходъ. Мжжътъ ѝ сжщо закрачи побърже. Настъпи едно прѣслѣдване, замаскирано само отъ привидното спокойствие и на двамата. Ето вратата. Съ нѣколко скока тя се намѣри до прага и тръшна съ всички сили вратата, завъртъ ключа и бърже се понесе по стълбитѣ.

Банкерътъ Скубачевъ скръцна съ златнитѣ си зъби.

На вратата той прочете „докторъ Д-въ“.

— О, измамницѣ, извика той въ болница отивашъ! Азъ ще те науча тебе невѣрнице, развратнице! . . .

И той съ всички сили натисна бутона. Отъ вктрѣ никой не се обади. Тогава той заудря яростно съ юмруци по вратата.

*

— Коля, азъ съмъ изгубена!

Мжжъ ми е долѣ. Нѣма врѣме за губене. Обличай моитѣ дрехи! Ти ще се прѣдставишъ като жена. Обличай се, азъ ще ти разправа.

Докторъ Д-въ надѣваше бърже блузи, рокли жакетъ, които развълнувачата еврейка му хвърляше и поглеждаше се въ огледалото.

Ето той е вече дама. Още — шапката! Тѣй! Сега напръдъ!

*

— Господине, Вий сте най-накалния човѣкъ. Вие сте тѣй старъ, може да имате и дѣца, а прѣслѣдвате хорскитѣ жени! Безобразникъ! Идиотъ!